

การจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
กรณีศึกษา ตำบลบางรักน้อย จังหวัดนนทบุรี

พัฒน์นรี เรียรกิตติธนา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2547

ISBN 974-04-5204-3

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

การจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร : กรณีศึกษา ตำบลบางรักน้อย จังหวัดนนทบุรี (A CASE STUDY OF AGROTORISM MANAGEMENT IN TOMBON BANGRUKNOL, NONTHABURI PROVINCE)

พัฒน์นรี เธียรกิตติธนา 4336900 SHEV/M
ศค.ม. (สิ่งแวดล้อม)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ชรรยงค์ อัมพวา วท.บ., วท.ม., จิราพร จักรไพวงศ์ ศ.บ.,ศค.ม., ชุตติมา แสงเงิน ศค.ม., ศษ.ค.

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาบริบทและรูปแบบของการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในพื้นที่ตำบลบางรักน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ตลอดจนศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการท่องเที่ยวเชิงเกษตรตำบลบางรักน้อย ทำการศึกษาโดยการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่มย่อย

จากการศึกษาบริบทและรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของตำบลบางรักน้อย พบว่ายังมีจุดอ่อนในบางประเด็น คือ ด้านการประชาสัมพันธ์ ป้ายบอกเส้นทางเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเกษตร โดยมีจุดแข็ง ได้แก่ เมื่อพิจารณาศึกษาตามองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านการบริการการท่องเที่ยวและด้านการตลาดท่องเที่ยว พบว่า การจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรตำบลบางรักน้อยมีศักยภาพด้านทรัพยากรท่องเที่ยวอยู่ในระดับดีมาก ด้านการบริการท่องเที่ยวอยู่ในระดับดีและด้านการตลาดท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลางซึ่งยังต้องมีการปรับปรุง

เมื่อพิจารณาความสอดคล้องกับแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน พบว่า มีองค์ประกอบสำคัญของการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่สำคัญ คือ 1) องค์ประกอบด้านทรัพยากรท่องเที่ยวดีมาก 2) องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการปานกลาง 3) องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนปานกลาง 4) องค์ประกอบด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวและ 5) องค์ประกอบด้านการเรียนรู้ยังไม่ปรากฏเห็นอย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย ได้แก่ 1) ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเกษตรบางรักน้อยให้มากขึ้น 2) ปรับปรุงเส้นทางให้มีความปลอดภัย 3) ควรให้ความสำคัญกับประชาชนในชุมชน โดยให้เข้าร่วมในการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเกษตรให้มากขึ้น

คำสำคัญ : การจัดการ การจัดการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงเกษตร

A CASE STUDY OF AGROTOURISM MANAGEMENT IN TOMBON
BANGRUKNOI, NONTHABURI PROVINCE

PATHNARE THEANGITETANA 4336900 SHEV/M

M.A. (ENVIRONMENT)

THESIS ADVISORS : YUNYONG AMPAWA, M.Sc., JIRAPORN
CHUCKPAIWONG, B.ECON. M.A. (ENVIRONMENT), SHUTIMA
SAENGNERN, Ed.D. (ENVIRONMENT)

ABSTRACT

The objectives of this research were to study the context and the pattern of agrotourism management in Tombon Bangruknoi, Nonthaburi province. This study also explored the problems and obstacles to conduction agrotourism in this area. The study was based on information collected from relevant documents, observation of agrotourism participants, in-depth interviews and a focus group.

The study found that the agrotourism management in this area had both weak and strong points. The weak points were a lack of information and lack of directions to the agrotourism area. The strong points had 3 components: tourism resources, tourism services and tourism marketing. It was found that in Tombon Bangruknoi agrotourism management of resources was at a very good level, tourism services was at a good level and the tourism marketing was only at a fair level; requiring improvement.

The harmony of agrotourism, ecotourism and sustainable tourism needs important components. In bangruknoi, of these components, tourism resources were at a good level, management and community participation were at a fair level, while tourist satisfaction and learning were not apparent.

This study recommends that more information about the agrotourism area in Tombon Bangruknoi should be provided: to the public. The route to this area should be improved and made safer. Moreover, local people should be an important factor, herefore, they should be encouraged to participate more in agrotourism activities.

KEY WORDS : MANAGEMENT, TOURISM MANAGEMENT,
AGROTOURISM

219 pp. ISBN970-04-5204-3